

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Cimișlia”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bahov Ana împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Cimișlia” cu privire la anularea ordinului și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

(Dosarul nr. 2ra-627/25

NR. PIGD 2-24098622-01-2ra-10102025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Cimișlia, sediul central, jud. A. Ciorba,
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, jud. A. Mironov, V. Hudoba, G. Colev

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Cimișlia”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 august 2024, Bahov Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Spitalul raional Cimișlia”, solicitând anularea ordinului nr. 76 din 23 august 2024 prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „mustrare”, compensarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru pretinsa încălcare a disciplinei muncii, în temeiul art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

3. A susținut că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea art. 208 din Codul muncii, întrucât angajatorul nu i-a solicitat explicație scrisă privind presupusa abatere disciplinară.

4. Totodată, a invocat că în ordin nu sunt indicate în mod concret temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, precum nici data comiterii pretinsei abateri disciplinare, ceea ce denotă caracterul formal și neîntemeiat al acestuia.

5. A mai arătat că faptele imputate nu au suport probator și că, în realitate, acțiunile sale au fost în concordanță cu obligațiile de serviciu.

6. De asemenea, a susținut că angajatorul nu a ținut cont de prevederile art. 206 alin. (5) din Codul muncii privind proporționalitatea sancțiunii, nefiind analizate gravitatea abaterii și circumstanțele obiective ale cauzei.

7. În consecință, reclamanta a apreciat că sancțiunea disciplinară a fost aplicată abuziv, iar prin aceasta i-au fost lezate onoarea și demnitatea profesională.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bahov Ana împotriva IMSP „Spitalul raional Cimișlia”. S-a anulat ordinul nr. 76 din 23 august 2024 emis de Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul raional Cimișlia” cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare. S-a încasat din contul Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul raional Cimișlia” în beneficiul Anei Bahov, suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică. În rest,

pretenția privind compensarea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 2 noiembrie 2024, IMSP „Spitalul raional Cimișlia” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a ei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins ca nefondat apelul declarat de către IMSP „Spitalul raional Cimișlia” și s-a menținut hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect raportul juridic dedus judecății, a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a apreciat în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele probele administrate, hotărârea fiind legală și întemeiată.

12. Instanța de apel a constatat că ordinul nr. 76 din 23 august 2024, prin care i-a fost aplicată reclamantei sancțiunea disciplinară „muștrare”, a fost emis în lipsa probării unei abateri disciplinare concrete, iar angajatorul nu a demonstrat în mod concludent existența încălcării obligațiilor de serviciu imputate acesteia.

13. S-a reținut că, deși prin procesul-verbal din 13 august 2024 s-a constatat pretinsa neelaborare și neprezentare a tarifelor pentru alimentația pacienților pentru anul 2023 și semestrul I al anului 2024, materialele cauzei nu confirmă existența unei abateri disciplinare imputabile reclamantei, în condițiile în care aceasta a prezentat note informative și explicații în legătură cu solicitările directorului.

14. Curtea de Apel a subliniat că aplicarea unei sancțiuni disciplinare presupune existența cumulativă a faptei ilicite, a vinovăției salariatului și a legăturii de cauzalitate între conduita acestuia și consecințele produse, iar în speță aceste elemente nu au fost demonstrate.

15. Totodată, instanța de apel a apreciat că ordinul contestat nu indică în mod concret dispozițiile din regulamentul intern, contractul individual de muncă sau alte acte normative interne care ar fi fost încălcate de reclamantă, ceea ce confirmă caracterul formal al sancțiunii aplicate.

16. În consecință, Curtea de Apel a concluzionat că prima instanță a anulat în mod justificat ordinul nr. 76 din 23 august 2024 și a menținut soluția de respingere a pretenției privind compensarea prejudiciului moral, apreciind că nu au fost întrunite condițiile legale pentru acordarea acestuia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

17. La 28 august 2025, IMSP „Spitalul raional Cimișlia” a declarat recurs împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

18. În motivarea recursului, a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material incidente raportului juridic dedus judecării, apreciind greșit circumstanțele cauzei și probele administrate.

19. A susținut că ordinul nr. 76 din 23 august 2024 a fost emis cu respectarea prevederilor Codului muncii, sancțiunea disciplinară fiind aplicată în urma constatării unei abateri disciplinare concrete, în limitele competenței angajatorului.

20. Recurenta a indicat că instanțele nu au ținut cont de faptul că reclamantei i-au fost solicitate explicații în legătură cu neexecutarea atribuțiilor de serviciu, iar materialele dosarului confirmă existența temeiurilor pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

21. Totodată, a invocat că instanțele au interpretat extensiv obligațiile angajatorului la aplicarea sancțiunilor disciplinare, substituindu-se în aprecierea oportunității măsurii dispuse, deși aceasta ține de prerogativa exclusivă a angajatorului, în limitele legii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost expediată părților prin intermediul poștei terestre la 23 iulie 2025 (f.d.160), însă date referitoare la recepționarea deciziei lipsesc. Recursul a fost depus la 28 iulie 2025, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

29. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, fără a proceda la o rejudecare a cauzei în fond, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

30. Potrivit cadrului legal și practicii judiciare constante, recursul constituie o cale extraordinară de atac destinată verificării legalității hotărârii instanței de apel, iar nu reevaluării circumstanțelor de fapt stabilite de instanțele inferioare. Prin urmare, recurentul este obligat să indice erori de drept calificate sau vicii procedurale esențiale care ar atrage incidența art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Analizând motivele invocate în recursul declarat de IMSP „Spitalul raional Cimișlia”, Completul constată că acestea exprimă, în esență, dezacordul recurentei față de concluziile instanțelor inferioare privind lipsa temeiurilor legale pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

32. Recurenta susține că sancțiunea „mustrare” a fost aplicată cu respectarea prevederilor Codului muncii și că instanțele ar fi apreciat eronat probele administrate în cauză.

33. Din considerentele deciziei instanței de apel rezultă însă că aceasta a analizat legalitatea ordinului nr. 76 din 23 august 2024 prin prisma dispozițiilor Codului muncii referitoare la răspunderea disciplinară, verificând existența abaterii disciplinare, respectarea procedurii de aplicare a sancțiunii și temeinicia acesteia.

34. Instanța de apel a constatat lipsa probării unei abateri disciplinare concrete și neindicarea clară în ordinul contestat a temeiurilor de fapt și de drept, concluzionând asupra caracterului nelegal al sancțiunii aplicate.

35. Criticile recurente vizează, în realitate, reevaluarea situației de fapt și a probelor administrate, ceea ce excede limitele controlului de legalitate exercitat în recurs.

36. Curtea Supremă de Justiție nu poate substitui instanțele de fond și de apel în aprecierea probelor, în lipsa demonstrării unor erori evidente de drept sau a unor încălcări procedurale esențiale.

37. Recurenta nu indică norme de drept material aplicate greșit și nu demonstrează caracterul arbitrar ori vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.

38. În ansamblu, motivele invocate exprimă exclusiv dezacordul față de soluția pronunțată și urmăresc reexaminarea fondului litigiului, ceea ce este inadmisibil în procedura recursului.

39. Prin urmare, nefiind constatate temeieri de casare prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, recursul declarat de IMSP „Spitalul raional Cimișlia” este vădit neîntemeiat.

40. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de IMSP „Spitalul raional Cimișlia” împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu